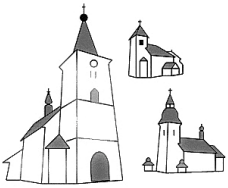
Zpravodaj

FARNOSTÍ SKUTEČ, RANÁ A PŘEDHRADÍ

ZÁŘÍ 2025

Sklizeň

K podzimu patří sklizeň ovoce, některé zeleniny, přitom obilí už máme dávno pod střechou. Vy starší si jistě vzpomenete na socialistické heslo kdysi propagované kolem žní - „ani zrno nazmar“.... Ovšem jako dítě jsem zároveň viděl při žních podél cest žluté cestičky z vysypaného zrní, které bylo k radosti ptáků nabídkou k velkým hodům. Už tehdy jsem chápal, že hesla vše nevyřeší a že je něco potřeba udělat pro jejich naplnění....

Jsem vždy rád, když v této době vidím lidí, jak sklízejí ze stromů jablka a hrušky a zpracovávají je na zimu a zároveň mne vždy mrzí, když lidé v některých zahradách a sadech nechávají vše ladem s tím – však si to koupíme v marketu, aby tam potom nadávali na děsně drahé ovoce z dovozu...

Toto je taková každoroční starost. Zdá se mi totiž, že bychom se měli učit víc si vážit Božích darů, co můžeme si sami vypěstovat a nakupovat to, co opravdu zpracujeme a nevyhazovat jídlo zbytečně. Využít, co nám zahrada nebo příroda nabízí. Mít v úctě především základní věci, jako je chleba. Maminka ho vždy nožem pokřižovala, než ukrojila nový kousek. A pak je tu voda, jaký dar to je, že ji můžeme pít z kohoutku – v mnoha zemích to nejde. Šetřit pro sebe i pro druhé i pro budoucí generace... Nic není samozřejmost, vše je dar.

A nyní ještě po duchovní stránce: v Bibli máme napsáno, že žeň je hojná, ale dělníků málo... Je to tedy taky o sklizni – ale duchovní... Co bylo a je a bude na světě lidí, které bychom mohli a měli oslovit: „Věříš v Boha? Nechceš jít se mnou někdy do kostela? Modlíš se? Nechceš si o tom popovídat, něco přečíst, podívat se na seriál the Chosen?“ ... Ti dělníci jsme my všichni, mladí i staří. Všichni máme kolem sebe někoho, třeba i starého souseda, kterého můžeme pozvat k přijetí svátostí a kněz rád k němu přijede nebo člověka, který by se třeba zajímal, ale stydí se, bojí se...

Co pro ně uděláme?

Do nadcházejícího podzimu Vám s o. Ondřejem žehná o. Jan

Účet pro finanční příspěvky pro farnost Skuteč: 1143388369/0800
Účet pro příspěvky na opravu fary ve Skutči: 4295878379/0800
Účet pro finanční příspěvky pro farnost Předhradí: 1144532369/0800
Účet pro finanční příspěvky pro farnost Raná: 1143545379/0800

ROZHOVOR S ING. ZDEŇKEM MIKŠOVSKÝM

Dnes bychom Vám rádi představili starostu obce Předhradí, Ing. Zdeňka Mikšovského.

Na úvod bych se tě chtěl zeptat, kolik je ti let, na tvoji rodinu a tvá studia.

Jsem předhradský rodák, narodil jsem se 16.11.1982 v Hlinsku. Jsem ženatý a společně s manželkou Vendulou vychováváme dva syny, dvanáctiletého Štěpána a šestiletého Jonáše, od září prvňáka. Po základní škole jsem absolvoval Střední průmyslovou školu strojnickou v Chrudimi, obor strojírenství. Vysokoškolské vzdělání jsem získal na ČZU v Praze, kde jsem v letech 2002 – 2007 studoval na technické fakultě.

Jaká byla tvá profesní kariéra a jak dlouho již vykonáváš funkci starosty?

Po absolutoriu jsem v letech 2007 až 2009 pracoval jako projektový manažer ve strojírenství a v letech 2009 až 2010 jako vedoucí mechanizace Zderaz. Od listopadu 2010, kdy jsem byl poprvé zvolen, vykonávám funkci uvolněného starosty obce Předhradí, tedy již čtvrté období. Mimo jiné působím v dalších sdruženích a organizacích, a to v Mikroregionu Skutečsko-Ležáky jako místopředseda sdružení, dále pak v MAS Skutečsko, Košumbersko a Chrastecko z.s., jako předseda výběrové komise na hodnocení projektů a současně jsem členem kontrolního výboru Pardubického kraje za KPk. Jsem členem KDU-ČSL.

Mohl bys popsat práci starosty?

Dá se říci, že jsou to nikdy nekončící jednání s úřady, dodavateli, výběrová řízení na opravy majetku obce, přípravy nových projektů. Notný kus z koláče času také ukrajují jednání s odborem památkové péče o provedení oprav objektů v památkové zóně a ministerstvem kultury kvůli financím na tyto opravy. Nyní stavíme, společně se Skutčí, cyklostezku. Za poslední roky přibývá úřední agendy, kterou stát přesouvá čím dál více na obce. Dále ke práci starosty neodmyslitelně patří i řešení různorodých záležitostí s občany obce.

Jak trávíš trochu volného času, pokud ti nějaký zbyde?

V současné době jsem v rámci volného času nejraději s rodinou, kdy podnikáme společné cyklo a pěší výlety do přírody a společně poznáváme svět. Nejlepším odpočinkem je pro mě práce na zahradě a vaření. Občas si také rád zasportuji, především na kole, a když čas dovolí, podílím se na spolkovém a společenském životě v naší obci.

Vím, že jsi také ve Sboru dobrovolných hasičů, členem výjezdové jednotky.

Členem SDH jsem již od žákovských let, nyní hodně času věnujeme výchově našich pokračovatelů, Mladých hasičů. Práce u hasičů mě baví v tom, že máte možnost někomu pomoci a děláte to proto, že vás to prostě baví, naplňuje. Ve svém volnu a bez odměny.

Na závěr bych ti chtěl poděkovat za rozhovor, a především za tvé členství v ekonomické radě farnosti, což mnozí farníci asi ani netuší, za tvou pomoc při jednáních o opravách kostela a kapliček.

V. Přibyl

DĚTSKÉ OKÉNKO

Milé děti,
jistě jsme všichni příjemně prožili letní prázdniny, a tak na začátku nového školního roku nemusíme být smutní, že nás čekají nové povinnosti. Naopak můžeme být vděčni za nový začátek a příležitost k budování dobrých vztahů s kamarády a učiteli, výzvu k zodpovědnosti a k radosti z poznávání. Můžeme se zaměřit na poznání nejen nových znalostí, ale také vlastních darů a schopností zlepšovat svět kolem nás.

V dnešním kvízu si můžete ověřit své znalosti z Bible.

1. Z které části mužova těla stvořil Bůh ženu?
a) ze žebra
b) z pravé ruky
c) z ramena
d) z hlavy

2. Které zvíře vypustil Noe z archy jako první?
a) ovci
b) sám vyšel ven
c) holubici
d) krkavce

3. Kdo porazil Goliáše?
a) Ježíš
b) David
c) Jeremiáš
d) Samson

4. Kolik synů měl Izák?
a) dvanáct
b) dva
c) sedm
d) jednoho

5. Jak se jmenoval Josefův nejmladší bratr?
a) Lazar
b) Jákob
c) Rúben
d) Benjamin

6. Kde Ježíš vyrůstal jako chlapec?
a) v Betlémě
b) v Nazaretu
c) v Kafarnaum
d) v Jeruzalémě

7. Hlas kterého zvířete připomněl něčí hřích?
a) kohout
b) pes
c) ryba
d) osel

8. Kdo nebyl učedníkem Pána Ježíše?
a) Jan
b) Petr
c) Abraham
d) Matouš

9. Jaké zaměstnání měl Petr?
a) zedník
b) rybář
c) tesař
d) celník

10. Na cestě do jakého města se Ježíš ukázal dvěma učedníkům při lámání chleba?
a) Emauz
b) Betléma
c) Naim
d) Jericha

E. Bártová

Správné odpovědi: 1a, 2d, 3b, 4b, 5d, 6b, 7a, 8c, 9b, 10a

POSVÍCENÍ U KAPLIČKY PANNY MARIE V RADČICÍCH

Když se o poslední srpnové sobotě loňského roku sešlo u Čáslavských na zahradě v Radčicích na čtyřicet věřících a přátel, byli svědky vysvěcení nového zvonu "Kubíka" a kapličky Panny Marie. Tehdy se z podnětu otce Mgr. Jana Linharta zrodila krásná myšlenka, připomínat si výročí toho slavnostního památného dne, každoroční bohoslužbou.

A tak, když se rok s rokem sešel, rozezněl se v sobotu odpoledne, 30. srpna tohoto roku, z věžičky kapličky na "skále", nad Radčicemi zvonek podruhé. To, aby oznámil, že sloužena bude zde mše svatá při prvním posvícení.

K radostnému překvapení našemu, i otce Jana, přišlo si pod břízkami u kaple vyslechnout slova svatého evangelia podle Matouše, včetně dětí, na sedmdesát poutníků. A jelikož pro tu příjemnou chvíli odpolední Pán požehnal a oblohu "pročistil", bylo přítomným možno po bohoslužbě pobesedovat s blízkými a přáteli při drobném, posvícenském občerstvení. Kamarádky a příbuzní nám připravili mnoho sladkých i slaných dobrůtek, které spláchnouti možné bylo pivečkem točeným, vínečkem, či slivovičkou.

Zde nutno podotknout, že všichni, kdož se na občerstvení zde poskytnutém nějakým způsobem podíleli, činili tak zcela nezištně! Odmítali jakékoliv vyrovnání, byť třeba jen nákladů za materiál potřebný. Činili tak vlastně za: "Zaplaťpánbůh" a poděkování mé. Proto také byly odmítnuty všechny pokusy účastníků o nějaký ten příspěvek.

Děkuji otci Janovi za tento skvělý nápad, za mši svatou zde slouženou. Děkuji panu Adámkovi za doprovod. A děkuji vám všem, kdož vážili jste k nám cestu, aby společně s námi zde, u kapličky Panny Marie, poděkovali Pánu za dary života... Za to, že se můžeme sejít a přátelsky pobesedovat i v současné velice složité době. A dá-li Bůh, budeme se v pokoře, s otevřeným srdcem, těšit na setkání příští.

K. Čáslavský

FARNÍ DEN

V neděli 24. srpna měli skutečští farníci jedinečnou příležitost si pospat déle, protože mše svatá mimořádně začínala až v 9:30, a to nemohlo znamenat nic jiného než farní den. Při mši svaté přijali dva lužští sourozenci žijící v zahraničí první svaté přijímání, a tak se tyto dvě jedinečné příležitosti spojily ve slavnostní bohoslužbu.

Na letošní farní den přijali pozvání poněkud netradiční hosté – nejenže nám vyprávěli něco o sobě a svém životě, ale taky nás hned po mši svaté obohatili výjimečným kulturním zážitkem. Bylo to hudební uskupení Listověj, které nám k poslechu nabídlo přibližně hodinový recitál své vlastní autorské tvorby inspirované básněmi tvůrců z Vysočiny.

Ačkoliv vystupovali pouze ve třech, hudebních nástrojů jsme slyšeli o dost více, což zajistilo zvukovou pestrost a různorodost. Poslechli jsme si různé typy skladeb: od melancholických zhudebněných básní s doprovodem kytary, klavíru a houslí, přes dramatické skladby s důrazem na rytmický nástroj cajon, až po veselé písně se sóly na příčnou flétnu.

V jedné věci se ale skladby podobaly jedna druhé, a tou byla významová hloubka textu, ať už pojednával o náboženských či přírodních tématech. Jednalo se tedy o náročnější hudbu na poslech, než je v poslední době zvykem, ale věřím, že svou atmosférou a harmonií oslovila každého posluchače.

Po skončení velmi povedeného koncertu jsme dostali možnost koupit si CD této hudební skupiny, jejíž členové se rozhodli výtěžek věnovat na opravy skutečské fary, za což jim patří velký dík. Jak se mezi námi křesťany říká: Pán Bůh zaplať. Následně se všichni přítomní postupně přesunuli na farní zahradu, kde jsme se po nasycení duchovním a kulturním nasytili i fyzicky – výborným uzeným masem s brambory a zeleninovým salátem, vše z kuchyně rodiny Spilkových.

Dále farní den probíhal formou volné zábavy proložené blokem vyprávění o hudbě a přírodě od vedoucího skupiny Listověj. Dozvěděli jsme se nejen něco o historii tohoto uskupení, ale i o lesnickém povolání. Zatímco si děti užívaly farního hřiště a houpačky, dospělí probírali různorodá témata u šálku kávy. Celé setkání skončilo v pozdějších odpoledních hodinách tohoto dne se svěžím slunečným počasím. Věřím, že se v hojném počtu sejdeme na farním dni zase za rok, a ještě dříve na jiných farních akcích. Velké díky patří Spilkovým za organizaci celého dne.

A. Bártová

MLADIFEST 4. – 8. SRPNA 2025

Jak mnozí víte, loni jsem se poprvé zúčastnil Mladifestu, festivalu mládeže v Medjugorji, velmi povzbudivého překrásného setkání a letos, kdy se uskutečnil již 36. ročník, jsem jej nemohl vynechat. Konal se ve dnech 4. až 8. srpna. Kvůli jubilejnímu setkání mládeže v Římě byl začátek posunut o několik dní později, než bývá obvyklé. I když letošní účast byla o něco skromnější než v minulém roce, přesto byla atmosféra živá a duchovně bohatá. Odhady hovoří o více než 50 000 mladých poutnících a mší svatých se účastnilo více než 600 kněží z nejrůznějších koutů světa. Program zahrnoval společné modlitby, osobitá svědectví, katecheze, adorace i slavnostní procesí. Mladifest je totiž známý svojí mimořádně silnou duchovní atmosférou a radostným společenstvím mladých srdcí hledajících Boha.

Motto letošního setkání „Půjdem do Hospodinova domu“ (Žalm 122,1) vyjadřovalo pozvání k návratu k modlitbě, eucharistii a společné adoraci. Byli jsme vedeni k tomu, abychom obnovili a upevnili svůj osobní vztah s Bohem a v bratrském společenství prohlubovali jednotu v Kristu.

Samotný Mladifest jsme 4. srpna zahájili modlitbou růžence v 18 hodin. V 18:40 jsme při krátkém silentiu – tak jako každý den v Medjugorji – prožívali pravidelný příchod Panny Marie k vizionářům. V 19 hodin následovala slavnostní mše svatá, po níž jsme setrvali před Pánem v eucharistické adoraci.

Druhý den jsme brzy ráno, již v 5 hodin, putovali na Podbrdo – kopec zjevení, kde jsme se od 6 hodin společně modlili růženec s vizionářem Ivanem Dragičević. Dny byly naplněny modlitbou, katechezemi a svědectvími, ale nechyběl ani tanec napříč programem, který podtrhoval, že křesťanská víra je živá a plná vděčnosti. Večer po mši svaté následovalo slavnostní procesí se sochou Panny Marie. V radostném společenství jsme tak oslavili její 2041. narozeniny. (Ačkoliv církevní liturgie slaví narození Panny Marie 8. září, v Medjugorji sama Královna Míru sdělila vizionářům, že její skutečné narozeniny připadají na 5. srpna. Narozeniny Bohorodičky si můžeme připomínat vícekrát. ☺) Den jsme opět zakončili eucharistickou adorací, protože právě k Ježíši nás naše nebeská Maminka vede.

6. srpna po večerní mši svaté jsme se shromáždili k modlitbě před křížem. A přestože bylo větrné počasí a zdálo se, že nebude možné zapálit svíce, nakonec se světlo vítězně rozšířilo mezi všemi přítomnými za zpěvu „Shine your light, Holy Jesus“.

Ve čtvrteční dopolední části programu vystoupili zástupci jednotlivých „Informačních center MIR Medjugorje“ z různých zemí světa. Tato centra, založená jako oficiální zástupci medjugorské farnosti, mají za cíl šířit Mariina poselství ve své vlasti. Mám velkou radost, že i Česká republika je nyní součástí této mezinárodní sítě. Naše infocentrum vzniklo 25. června 2024 jako páté v pořadí a svou činnost oficiálně zahájilo 17. listopadu 2024 během 1. Medjugorské konference „Maria, Královna míru“. Centra dnes působí v německy, španělsky, portugalsky, italsky, česky, slovensky, ukrajinsky, rusky či čínsky mluvících zemích.

Odpolední část byla obohacena o závěrečné „poslání“ – slavnostní akt, při němž jednotlivé země přijímají požehnání a růženec od mostarsko-duvanského biskupa Mons. Petara Paliće a apoštolského vizitátora Mons. Alda Cavalliho. Tento okamžik symbolicky vyjadřuje, že každý účastník má přenášet medjugorského ducha modlitby a pokoje i do své země. V noci jsme zpívali, tančili a místo odpočinku se vydali na horu Križevac. Od 4:30 jsme se tam společně modlili růženec a v 5 hodin slavili mši svatou, která tradičně celý Mladifest zakončuje.

Modlitba, písně, tanec, radostná atmosféra naplní člověka pokojem, vděčností a hlubokým vědomím Boží přítomnosti i blízkosti Panny Marie. Byl to nádherně prožitý čas, naplněný nejen nezapomenutelnými setkáními, ale především vroucí modlitbou a oslavou Boha i Panny Marie.

S vděčností vzdávám dík našemu Pánu, který vše moudře řídí a vede. Vám všem přeji hojné Boží požehnání a pevnou naději v lepší časy. Panna Maria nám totiž slíbila, že její Neposkvrněné Srdce zvítězí. Držme se této naděje, která nikdy nevyhasíná, vytrvávejme v modlitbě a buďme naplněni radostí. Ať se naše víra stále prohlubuje, nese dobré ovoce a vede nás k plnému poznání Boží lásky.

Z. Picpauer

Odkaz na reel: https://youtube.com/shorts/E8BZcTV2N00
Odkaz videozáznam: https://youtu.be/j7pozjLTtZc

ANKETA MEZI ZÁKAZNÍKY PEKAŘSTVÍ

Co vám škola dala a co vzala?

- Dala mi vzdělání, kamarády a všeobecný přehled o světě. Vzala mi iluzi, že dobro vítězí nad zlem a zkazila mládí opakováním slov soudruhu, soudružko.
- Dala nám kamarády. Vzala mi čas.
- Dala mi určité vědomosti. Vzala mi bezstarostnost.
- Dala základní vědomosti a přátele. Vzala nervy.
- Dala jen to, že umím číst a psát. Vzala mi svobodu.
- Dala zkušenosti do života.
- Dala vzdělání. Vzala – nic.
- Dala vědomosti, kamarády. Chodila jsem tam ráda.

A. Kozderková

PĚŠKY KOLEM REPUBLIKY ZA DVACET LET

Začalo to v roce 2004,
když jsem se s několika bohoslovci a skupinou příbuzných a mládeže z Nového Města nad Metují vydal na pěší pouť do Compostely. Bylo nás patnáct, jeli jsme 3 nacpanými auty – do španělského Leonu a podle našich časových možností jsme odtud vyrazili pěšky na 330 km – 11 dnů – putování za sv. Jakubem. Po několika dnech jsem měl krizi, kdy jsem nevěděl, jestli zítra budu schopen někam jít, ale naopak se to ráno proměnilo, šlo to mnohem lépe, jako by tělo pochopilo, že duch je odhodlán a v cíli jsem měl skoro lítost, že cesta skončila...

A tak kam dál?
Napadlo mne to další rok - 2005 - vydat se z mého trvalého bydliště v Náchodě do Králík na Horu Matky Boží. Šel jsem tam tři dny – taková improvizace. Cestou jsem se modlil a prožil si krásu samotného putování... Bral jsem to jako takové malé exercicie – zvl. s vydaností do Božích rukou při spaní pod širákem...
Další rok mne inspirovaly Křížové sestry z Kroměříže, které po etapách v opačném směru obcházely republiku. Tak jsem si říkal, proč bych nemohl i já?

Proto jsem pokračoval do Zlatých hor, další rok do Opavy, atd., až jsem po dvaceti letech – letos v srpnu - dorazil zpět do Náchoda. Celkem to bylo 1900 km. Každý rok asi 80-100 km – během třech dnů, po úraze spíše čtyřech... Mnohdy jsem šel přesně po hranicích – třeba přes hřeben Orlických hor, Beskyd, Šumavy, Českého lesa, Krušných hor, Krkonoš nebo Jizerek. Jindy jsem šel kousek přes Německo, Slovensko nebo Polsko, abych si cestu napřímil. Mnohá poutní místa jsem navštívil, spal jsem venku, někdy u známých nebo po farách – na Moravě to bylo dost snadné, v českém pohraničí to bylo náročnější...

Kolik nás bylo?
Cestoval jsem zpočátku sám, v Beskydech nebo ve Znojmě se ke mne přidal bohoslovec David nebo Ondřej, Šumavu a Český les se mnou zas prošel přítel Pavel z Hradce Králové. Když jsem byl sám, improvizoval jsem, později už to bylo organizovanější. V roce 2019 přišel úraz – utrhl jsem si kolenní vazy na obou nohách a po třech operacích a léčebných pobytech (celkem asi 7 měsíců)

jsem se v roce 2020 opět vydal s několika přáteli, kteří se postupně rozmnožili do počtu kolem 6, takže od Chebu až domů s námi jezdil obětavý farník Víťa a v cíli každé etapy nás čekalo jeho auto a my jsme se pak přesunuli většinou na faru na domluvený nocleh....

Mariánský doprovod
Od počátku jsem si říkal, že toto putování nemá význam jen nějaký fyzický – trochu se projít, ale duchovní. Nevěřili byste, co vše člověk za chůze promyslí, prozpytuje své svědomí, uvědomí si něco, vyřeší některé problémy, vymyslí kázání apod.... Každý den putování jsem opakovaně žehnal do vnitrozemí i tomu kraji, kterým jsem procházel, a aby jim to nebylo líto, tak i našim sousedům v zahraničí... Denně to byly také 4 růžence za naši zemi. Postupně jsem si řekl, že se pokusím za dvacet let putování doslova obmodlit republiku. Mariánská modlitba byla mou průvodkyní... Také se mi osvědčila Modlitba Ježíšova... A zvláště při poslední etapě z Pomezních Bud do Náchoda jsem si intenzivně uvědomoval krásu přírody....

Boží Prozřetelnost
Snad při každé etapě jsem zakoušel Boží pomoc... Pamatuji se na dramatickou bouři v Bílých Karpatech, kdy jsem seděl na bobku na autobusové zastávce a modlil se nebo když mne honil slejvák a další bouře u Nových Hradů nebo když se nám bouře vyhnula na hřebeni Šumavy. Krásná vzpomínka je i na obrovskou žízeň na Třístoličníku, když jsme museli počkat po skalním převisem do druhého dne, a jak jsem si potom vážil vody z potoka nebo v Českém lese jsem tak toužil po vodě, a Bůh nám dal do cesty jako vysněný dar čistý potok, do kterého jsme si každý lehli a osvěžili se, krásné bylo stopování pod Krušnými horami do místa noclehu, kde nám zastavily dvě ženy, nadšené, že vezou faráře nebo jedna fara u Luhačovic, kde mi otevřel náš diecézní kněz se psem, či nádherné rozhovory u jáhna Fajstavra a s jeho ženou v Horním Starém Městě nebo neplánované setkání s 5 kněžími v Machově, pomoc chebského faráře Petra a závěrečné Te Deum v soukromé kapli v cíli... Boží režie je nenahraditelná....

Všude to bylo krásné
Příjemně mne překvapilo Ostravsko – přívětivou krajinou, úžasné Beskydy a jižní Valašsko s atmosférou nelíčené zbožnosti a přátelství – „Tak co, strýcu?“ A byla slivovička a křížek na cestu, velký zlom zase nastal u Mikulova, kde na mne doslova, v jinak krásné krajině, dýchly duchovně opuštěné Sudety, opravdová samota v České Kanadě v jižních Čechách, krása obnovených křížků a Božích muk i kostelíků nebo hřbitůvků na Šumavě a čistá příroda v Krušných horách, jako zase tísnivá atmosféra v Jáchymově – zde jsme spali na faře v domě, kde pobýval i spisovatel Karel May, akorát my zde ještě pamětní desku nemáme...:-). Milé bylo ochutnat fíky ze zahrady na faře v Děčíně nebo povečeřet v klášteře v Teplé s panem opatem, nezapomenutelné byly nádherné bučiny v Jizerských horách a skvělí hostitelé v Krupce nebo v Jiřetíně....

Naše země je krásná... a pěšky to jde sice pomalu, ale pořádně....

Kdo můžete, neváhejte, stojí to za to.... o. Jan

FARNÍ POUŤ 2025

V sobotu 13. září 2025 se konala pouť farností Skuteč a Předhradí do Staré Boleslavi, Sázavy, Českého Šternberka – loni ze stejného termínu odložená pro značnou nepřízeň počasí. Letos to daný den meteorologicky nevypadalo úplně optimálně, nicméně nakonec nejvíc pršelo pouze ráno, když jsme vstávali a několik přeháněk bylo cestou, než jsme dojeli do prvního cíle cesty. Ve Staré Boleslavi už jenom chvíli drobně poprchávalo, pak přestalo a od odpoledne v Sázavě už občas svítilo slunce a bylo relativně teplo – takže jsme nakonec nezmokli. ☺

Plný autobus (přes 50 lidí) vyjížděl v 6:00 z Předhradí, další zastávky byly ve Skutči a Chrasti. Cesta po dálnici celkem rychle ubíhala, po 8:00 jsme byli ve Staré Boleslavi. Zde jsme se přesunuli do kostela sv. Václava, kde jsme měli asi v 8:45 mši sv. slouženou naším o. Janem. Kostel je nově opravený a pod jeho presbytářem se nachází románská krypta, která je původním kostelem sv. Kosmy a Damiána, u jehož dveří byl zavražděn kníže Václav.

Po mši sv. a prohlídce kostela a krypty jsme se přesunuli do dalšího významného kostela – Nanebevzetí Panny Marie, kde je uchováváno tzv. Palladium země české – poměrně malý (cca 20 x 15 cm) kovový reliéf Madony s dítětem, v dané podobě pocházející pravděpodobně ze 14. století, usazený v rámu posázeném různými drahokamy. Svým osudem, různými legendami a historickým významem pro české země bývá srovnáváno s korunovačními klenoty. Originální Palladium je uložené v boční kapli v bezpečnostní prosklené vitríně a v presbytáři se nachází jeho kopie. Výraz „palladium“ pochází ze starověkého Řecka a postupem času se začal používat pro obrazy a sochy s ochrannou funkcí. (Některým poutníkům přišlo na mysl hledání souvislosti s jistým obchodním centrem v hlavním městě, nicméně podle zběžného prohledání internetu zde žádná není – zde byl název prý vybrán proto, že působí vznešeně a je podobný slovu palác – palazzo v italštině :-D) Vedle toho se dá uvést, že nejen „velká historie“ je spjata se zdejším svatostánkem, ale třeba i to, že tady před mnoha lety rodiče o. Jana měli svatbu.

Následoval zhruba hodinový rozchod, kdy se mně a neteři podařilo zhlédnout výstavu v ambitech kostela - portréty českých světců vytvořené s použitím AI (= umělé inteligence, což mě přivedlo k úvaze, zda od sebe „neopisovali“ tvůrci výstavy a autoři videoklipů s českými světci v jedné nejmenované „dechovkové“ televizi ☺, potažmo o autorských právech v tomto rychle se rozvíjejícím oboru); a navštívit cukrárnu, kde jsme si daly nejdražší zákusek v našem dosavadním životě – bombičku/špičku s trojmístnou cenovkou (možné poučení pro příště – „kde nejsou dopředu u zboží uvedeny ceny, tak uteč“ ☺), nutno dodat, že byla poměrně velká a vážně moc dobrá, i posypaná „zlatým“ práškem, možná opravdovým...

Další cesta vedla do města Sázava, kde se nachází známý Sázavský klášter s nově

opraveným kostelem a poutním místem sv. Prokopa. Část areálu s kostelem s kryptou spravuje církev a část s klášterem Národní památkovým ústav. Navštívili jsme kostel a část pod správou místní farnosti, kde naší skupině (na prohlídku jsme se rozdělili na dvě skupiny) dělal průvodce sám místní pan farář, který nás velmi podrobně a zapáleně seznámil s historií místa a sv. Prokopem. A ve snaze předat co nejvíc informací mluvil poměrně rychle, tak mu ne vždy bylo dobře rozumět, ale jedno české slovo začínající na písmeno s*****, při přiléhavém hodnocení ezoterické literatury namíchané s křesťanskou na pultech knihkupectví, si pravděpodobně zapamatoval každý, zvlášť ti mladší členové skupiny ☺.

Třetím dnešním cílem byl hrad Český Šternberk, který je výjimečný tím, že od svého založení ve 13. století, je ve vlastnictví jednoho rodu – Šternberků. I když jim byl v minulém století na čas vyvlastněn, tak se majiteli podařilo zde zůstat ve funkci správce a průvodce, a také sepsat inventář hradu, čímž byla většina původního vybavení hradu zachráněna. Je tu umístěna jedna z největších sbírek grafických listů s válečnými výjevy v Evropě a natáčely se tady některé pohádky – např. Arabela a Anděl Páně 1.

Posledním cílem byla cesta domů, kam jsme v pořádku dorazili po 19:30. Na závěr zbývá poděkovat, že všechno dobře proběhlo a dopadlo: Pánu Bohu, Panně Marii, panu řidiči, o. Janovi a všem účastníkům – díky!!! A těšit se na příště ☺.

J. Burešová

FARNÍ TÁBOR

Letošní farní tábor se uskutečnil na přelomu července a srpna v komunitním centru v Rané. Program tábora byl inspirován biblickou knihou Daniel. Děti zažily mnohá dobrodružství během různých her, dokonce i při noční hře ve farním lese. Ve středu děti následovaly Daniela na cestě do vyhnanství, během dopoledne doputovaly až do Oldřetic „zkratkou“ přes Pokřikov. Zde se občerstvily nejen obědem, ale také duchovně při mši svaté v místní kapličce. Odpoledne se mohly vrátit z vyhnanství zpět. Po páteční mši svaté v ranském kostele čekala děti slavnostní večeře, při které od Daniela a krále převzaly diplomy a večer zakončily diskotékou. V sobotu ráno po snídani proběhl rychlý úklid a odjezd domů. Všichni se těšíme, co nás čeká příští rok.

Vzpomínky účastníků:

Maruška R.: Hrály jsme spoustu her, které nás bavily. V noci jsem se moc nevyspala, ale jinak se spalo hezky. Šly jsme i na výlet, kde jsem bohužel schytala kolíček, tak že jsem musela zametat. Už se těším na další tábor.

Petr S.: Líbila se mi noční hra, ale příště by mohlo být více svíček. Líbilo se mi také stavění sochy. (pozn. redakce: socha ze snu krále Nabukadnesara)

PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR PANA KAŇKY

Poprvé se letos od 11. do 15. srpna konal v Komunitním centru P. F. X. Mimry příměstský tábor pro veřejnost. Díky finanční podpoře MAS Hlinecko se mohla dětem věnovat profesionální výtvarnice MgA. Markéta Šafferová z Blučiny u Brna, spolu s děvčaty z naší farnosti. Děti tvořily loutky, zkoušely malovat na netkanou textilii, navštívily i galerii v Hlinsku. Jeden z vrcholů týdne byla malba na kartony v plenéru. U Ranského potoka vytvořily děti iluzi moře s horami v pozadí, vodníkem a vyvrženou velrybou vepředu. A kdo byl ten pan Kaňka? Pohádkový učitel z knížky, který inspiroval celou akci. Díky všem za nádherný týden!

Otec Ondřej

ŘEKA ZLODĚJKA

V úterý 19. srpna se u kostela v Rané sešla skupinka 10 kluků a holek s bicykly. Po delší odmlce se nová generace ministrantů a ministrantek v čele s otcem Ondřejem a doprovodem maminek Petry Sodomkové a Jarušky Ondrové opět vydala na puťák, tentokrát kolem řeky Chrudimky. Začali mší svatou již v cyklistickém, při které se mj. dozvěděli o zvláštnostech řeky, kterou budou sledovat. Věděli jste, že Chrudimka krade vodu řece Doubravě? Samotná trasa jízdy začínala u pramenů na Filipově, vedla lesními cestami přes penzion Na Pilce a ten den skončila v klášteře sester františkánek na Hoješíně. Milé přijetí a krásný pobyt jako vždycky. Druhý den stihly děti v doprovodu dospělých projet přes Nasavrky do Chrudimi a po cestě se vykoupat v krásné řece. Díky Bohu a všem maminkám a pomocníkům, kteří tuto akci provázeli!

Otec Ondřej

ROZHOVOR S NOVOKNĚZEM FRANTIŠKEM ZLOCHEM

Můžete nám říci několik slov o sobě?

Jmenuji se František Zloch, je mi 29 let. Pocházím ze Sádku u Poličky. Po základní škole jsem studoval Střední umělecko-průmyslovou školu hudebních nástrojů a nábytku, obor uměleckořemeslné zpracování dřeva, zkráceně by se dalo říct umělecký truhlář.

Čím jste jako kluk chtěl být?

Přiznám se, že tohle vůbec nevím. Nepamatuji si to.

Kdo vás na duchovní cestě nejvíce inspiroval?

Nemůžu říct, že bych měl nějaký duchovní vzor mezi žijícími lidmi. Žádný člověk není jenom dokonalý a ani jenom gauner, takže jsem si preparoval z různých lidí to, co mě inspirovalo a takhle to vlastně asi mám pořád. Co se týče třeba inspirace svatými, tak je pravda, že mám vlastně blízko k takovým svatým, kteří žili svůj obyčejný život a službu. To může být možná poselství tohohle rozhovoru. Světců je tolik, že si fakt každý může vybrat toho svého blízkého a doporučuji to. Ale co chci říct je to, že jsou svatí, kteří byli velcí teologové, kteří měli nějaké zvláštní dary od Boha, nebo já nevím co... Ale nakonec opravdový svatý život se neprojevuje v nějakých velkých věcech, ale v těch všedních až rutinních starostech našeho života. Takže mě inspirují svatí, kteří prostě a jednoduše plnili svoje každodenní povinnosti a je úplně jedno, jestli k tomu měli něco navíc. Jako příklady bych zmínil jednoho ze svých biřmovacích patronů, dominikánského bratra sv. Martina de Porres, nebo kapucínského bratra sv. Konrada z Parzhamu. Hlavní je vnášet Krista do každodenního života. A nejspíš je to proto, že mně to moc nejde. ☺

Jaká byla léta v semináři?

Jedním slovem by se dalo říct, že dlouhá, protože ve formaci jsem vlastně strávil sedm let. Rok v teologickém konviktu, poté tři roky v pražském semináři. Poté jsem byl na rok poslán do Říma, do Papežské koleje Nepomucenum. Což byla v mnoha ohledech zajímavá zkušenost, která mi asi hodně dala, ale že bych to musel mít víckrát, tak to ne, protože to na mě bylo příliš intelektuální prostředí. S tím souvisí i to, že obecně pro mě nebylo úplně snadné studium. Nechci, aby to vyznělo nějak nešikovně, ale myslím si, že život v semináři byl aspoň pro mě časem růstu. Člověk je postaven do prostředí lidí, které si nevybral a s některými si rozumí a s jinými ne, ale nějak vycházet musí se všemi, jinak by to bylo asi nesnesitelné soužití. Tohle si myslím, že je celkem dobrá průprava do pastorace. K tomu všemu v různých obdobích formace jsou na člověka vkládány různé úkoly a služby se kterými se musí vypořádat. Ať už to jsou každodenní věci jako služba v kuchyni nebo úklidy v semináři, až po celoroční služby, jako v mém případě to byly zajímavé činnosti, jako služba kostelníka, nebo jsem měl na starosti liturgii v semináři spojenou s vytvářením tabulek, co se bude slavit, výběr textů tam, kde bylo více variant, nebo například nácviky na různé slavnosti. Ale třeba v Nepomucenu jsem krmil želvy a nějakou dobu i rybičky ve fontánce, než se jimi nakrmil racek. Takže to byly

naplněné roky, ale je pravdou, že čím je tam člověk déle, tak se tím víc těší na pastoraci.

Jak jste prožíval den svěcení?

Trošku nervózně, ale je pravda, že když došlo na samotné svěcení, tak protože jsem celkem věděl, jak to probíhá, tak jsem fungoval jako stroj. Ale hrozně silná byla pro mě chvíle, když jsem už jako kněz s našimi biskupy a s generálním vikářem stál u oltáře a vlastně sloužil svoji první mši, to byl pro mě zvláštní pocit, kdy jsem to poprvé zažil takříkajíc z druhé strany. Mimochodem k tomu bych doplnil ještě dvě zajímavé věci. První z nich je, že jsem kněžské svěcení přijal v jubilejním roce. Druhou skutečností je, že jsem svěcení měl v době uprázdněného papežského stolce, tedy v době modliteb za zemřelého papeže Františka a modliteb za volbu papeže nového.

Přijala rodina a přátelé vaše povolání vesměs pozitivně?

Asi nemůžu mluvit za ostatní, ale myslím si, že moje máma z toho asi nadšená nebyla. A taky si myslím, že asi málokdo věřil tomu, že to dotáhnu až ke svěcení :D Ale říkám, nemůžu mluvit za druhé.

Kde nyní působíte?

V současné době sloužím jako kaplan v Hlinsku. Zároveň k tomu trochu vypomáhám ve Svratce.

Máte nějakou konkrétní oblast, které byste se chtěl v pastoraci více věnovat? (rodinám, mládeži, nemocným, ...)

Přiznám se, že nemám žádné preference. Pořád si myslím, že mi je nejbližší celá šíře pastorace, která je v běžných farnostech. Na druhou stranu je to v těchto dnech asi rok, kdy jsem v praxi, takže se to možná ještě neprojevilo. Taky si nejsem jistý, jestli opravdu mám nějaké speciální vlohy k nějaké kategoriální pastoraci. K tomu je ale ještě potřeba dodat, že se podle všeho v nějaké dohledné době stanu vikariátním kaplanem pro mládež, tak jsem na to zvědavý, jak mi to půjde. Na tom je ale pozitivní, že jsem si to úplně nevybral, což je možná lepší, než si něco konkrétního plánovat.

Je těžké vyvážit osobní život a pastorační službu?

Je to těžké v tom smyslu, že si musím čas organizovat do jisté míry sám. Můj čas není ohraničený nějakou pracovní dobou. S tím souvisí i to, že vlastně bydlím „v práci“. Na druhou stranu mám možnost být s lidmi, ale mám i čas být sám, což je zrovna pro mě celkem podstatná věc.

Co jinak rád děláte?

Mám hodně zájmů, které se ale nemálo prolínají. Zajímá mě historie a trochu dějiny umění. Zároveň k tomu se sám pokouším kreslit a malovat, což je také často spojené s procházkami nebo touláním, a právě zaznamenáváním různých míst a situací.

Bylo pro vás léto obdobím odpočinku?

Vlastně asi ano, i když mám pocit, že paradoxně, když jsem měl dovolenou se některé věci nahrnuly a bylo je potřeba nějak řešit. Ale v zásadě byly moje prázdniny odpočinkové.

Co vás teď čeká? Je něco, na co se těšíte?

Jak už jsem řekl, čeká mě nová součást mého kněžského fungování – tedy práce s mládeží, což je spíš krok do neznáma. Na co se těším je to, až se v Hlinsku znovu začneme scházet na biblických hodinách.

Děkujeme za rozhovor a přejeme vše dobré ve vaší službě.

R. Spilková

MIMOŘÁDNÉ BOHOSLUŽBY A AKCE

27.9 - 16:00 mše sv. v Lažanech
27. 9. - 20:00 - Svatováclavský ples ve Vojtěchově
28.9. - 9:30 posv. mše sv. v Předhradí
- 11:00 posv. mše sv. v Radčicích
- 17:00-18:00 - možnost sv. smíření na faře ve Skutči
5.10. - 8:00 dětská mše sv. Skuteč
- 8:00 posv. mše sv. Prosetín
19.10. - sbírka na PMD – ve Skutči a Předhradí – misijní jarmark
- dětská mše sv. Předhradí
- koncert skupiny Listověj v Předhradí
20.11. - prezentace o Guatemale - Předhradí
24.10. - mše za členy Živého růžence Raná, posezení na faře
26.10. - 11:00 posv. mše sv. v Hluboké
26.10. - v Předhradí před a po mši sv. a ve Skutči od 16:00-18:00 svátost smíření – Tichá sbírka
1.11. - 16:00 mše sv. Předhradí + pobožnost
- 17:30 mše sv. ve Skutči + pobožnost
2.11. - 8:00 mše sv ve Skutči a v 9:30 v Předhradí
- 18:00 mše sv. ve Skutči (farní kostel)
9.11. - 8:00 – dětská mše sv. ve Skutči
- 9:30 – dětská mše sv. v Předhradí
- 14:00 - posv. mše sv. Janovičky
13.11. přednáška o Guatemale v KC Raná
16.11. - sbírka na katol. média
29.11. - Spol. zahájení adventu na náměstí ve Skutči
30.11. - Tichá sbírka
- 17:00-18:00 - možnost sv. smíření na faře ve Skutči
6.12. - 7:00 dětská rorátní mše sv. při svíčkách ve Skutči /farní kostel/ + snídaně na faře
7.12. - 8:00 a 9:30 - dětská mše sv. ve Skutči i Předhradí + Mikuláš
13.12. – 9:00 – 12:00 adventní duch. obnova ve farním kostele ve Skutči s P. Vojtěchem Kodetem, ThD. O.Carm
14.12. - sbírka na bohoslovce
14.12. - 18:00 večerní mše sv. při svíčkách ve farním kostele ve Skutči
19.12. - 8:00 mše sv. s gymnáziem ve Skutči při svíčkách
23.12. - Živý betlém Skuteč

Studentská mše sv. ve Skutči je v době vyučování každý čtvrtek v 7:00.
Od 1.11. budou všechny mše sv. ve Skutči ve farním kostele – na jaře budou opět středeční a nedělní mše sv. večer v kostele Božího Těla.
V zimním období budou mše sv. ve středu v Hluboké v 18:00, v Předhradí ve čt. v 16:00, na 1. pátek v 16:00, na Štěpánově 2. sobotu v 16:00 a v Lažanech nebudou.
Adventní zpovídání – 14. a 21.12. před a po mši sv. v Předhradí, 21.12. od 15:00 do 18:00 na faře ve Skutči.
Na Rané je každou třetí neděli v měsíci dětská mše s loutkovým kázáním.

změna programu vyhrazena :-)

Vydáno 21. září 2025 pro vnitřní potřebu farností Skuteč, Raná a Předhradí.
Kontakt: ŘKF - děkanství Skuteč, Tyršova 1, 539 73 Skuteč
Tel: **J. Linhart**- 605 541 676, **O. Matula** - 732 536 873, **Internet:** www.farnostskutec.cz, www.farnostrana.cz